

Emnenr. **36** Fylke: **Hordaland**
 Tilleggsspørsmålnr. Herad: **Kinnarvik**
 Emne: **Helsing, Fakter og skjed** Bygdelag: **-**
 Oppskr. av: **Sigurd Røhlig** Gard: **-**
 (adresse): **Oslo** G.nr. **-** Br.nr. **-**

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.
 B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Sigurd Røhlig doktor. 63 år.

SVAR

Det eg her kjem med om er om ho
 eg anna ligg i minnet, eller ho naturen
 det med gjennem mange år. Sine hendinger
 er ikkje på måte lenger og det er
 sjønt "imidlertid" om og mykje anna
 Det "er" sagt på inn alt dette etter
 kvant.

1) Når folk seier "ja" eller nei er det
 det ofte sagt i den nye undersøk-
 ing. min det er ofte sagt med min
 eller mindre, lenger og med inn liten
 mikk and kvantitet til "ja" og i litt
 hvidristing til nei. Ofte kan inn seie
 ja på inn slik måte at han om seg
 skryter tydelig at meningen er nei, eller inn-
 vendt.

2) For alle folk på kvantitet inn der
 var framend, eller ikkje; so er det ikkje
 alltid so. Sønderske er det når inn måtte
 framend i skak eller på fjell o. s. v. Da
 det det alltid alle var i skak hendinger

3) Ikkje anna regel om det er om
 om det mest gjemte alle først

helt når folk kom til gjestebod

a) Nei, dette om oss skjelder, men når godkinner mest etu lang hårus kinnle. di bygge handi let på bakke til hvor andr. I like er når in slår kom med i formaring til in om om ting og om skubel ut i nedre for første gang.

10) Og kjemmer ikke til på mine tanker at det var god hat eller hiva om di høyd luffe klakkene minja. Det inaste som di gjord var at di sette seg opp på arbeid og stad og lydde i i liti stund. Dette var ins for hvem og kunde

11) Di ofvna arbeid medas likfylejs eller kuddfylejs for framim. Var det likfylejs so litta di let med komidet men med imedribande

12) Nei, dette kjemmer eg ikke til, hvor emtale i gamle gjen om hildraabimor hildraabimor o. s. v. men noko vist ho eg ikke å bygge på med insyn til dette.

13) Di sa eg segja gommen om morgon kalla - til i stund fram på luffemiddagen. "Morn" var min sjergang" og det ikke innradstilt. Ditt på dagen var det "goddag" eller "goddagim" om kunden var det alltid "goddag". Var det so fint at det var like til å mta mykt sa di alltid "goddag" når di kom og "goddag" når di for denne regel gjeld hmo. #

14) Bruke in gals husing so vnt ikke dette påsett som noko usomleg mett, men

det var hvide for dimit forke og blodet
 et menneske kunde i farten sigte "grammer"
 langt fremme i trosskeden, de fik
 gjorte til svar: "Da er snart kunden
 med sig!" Eller: "Er du et
 haatliert at du ikke er da snart
 er kunden?" Eller: "Ha, de imvord im
 kunden der du kjem fra?" Det
 kunde være mulig med dig, over
 du gav på gali husing. At snart
 det stua på på same sin, altsamt
 etu bid og stad, men det lag kanskje
 sin himmel attim.

15) Spe svarer.
 16) Ja, folk pleier er nøye med det
 forville i alle ting, men i alt jaget no
 fortelli held, dett er på å gå til opp-
 baring. Men gir sin bade i alle ting
 med helse, same tiffell, for sin ikke
 bilagning.

17) Ja, for er du gjent Gids fed i
 stua når du kom inn og du
 er og sin kanskje signe arbeidet signe"
 maken o. l. l. Dette er helt alment
 den dag i dag. Eller snart du husingar
 du du litt quid med minde og minde
 huse

18) Ja for var det snart vande. Eg minnet
 so det ingang sin mann Kristoff Røys
 kom inn i stua tid for sin stua
 med same han kom inn gjest han sit
 sig inn på galen og på til far:
 "Goddag, Johannes, Johannes sig me
 "du og alle inder, di faka"
 Taka = Tall. Og svar på far var: Takk.

3. Helsing. Fulle og oppud.
 dig da sama. For min skjolden og vort
 dit alle laste naar in skid inn. Gaddag
 og dvide bud i goro; og dit vort avla.
 Takke dig det sama"

19) Hadde du handhuke til på timet og
 so skig inn i elove huka den framande
 naar fram over innkomu og sa: Takke for
 sist her. Ikk her gaddag i goro.
 Det kunde me si minge, ved parantfer,
 som sette seg for in det utu skid
 og tid, og her hylid full eller skimtu
 den mer som kom til gards. Og hylid
 selis. i husing for mange ar sidan. Det
 var jarkiden og fram som kom til
 gards. Sa: Hadde du og egne drinken
 din. Det lot kunde at me kunde han
 for egne koma med i skid ol.
 Ofte kunde i mndsamhking me mint
 som spit eller humormad. Ein mätte
 musa seg forfallet.

Den vakreste husing og som aldri
 kan mistast som spid. Ikkis in-
 gong av den neste skamlopa er
 denne: Deg dvid egne. Det er den
 vakreste husing og ho høyst på
 mine kantar og det tykkje dit tige
 og mykje i dit tid ord. Husingi vort
 itkji alle miike - herre naar in mäter
 eit menneskje min ho ord ljer framom
 alle andre.

20) Vi sa gjom: Og skildt gjom ha snakke
 noko lite med "dig ole." Eller kunde dette
 vanna etter tid og stad.

21) Jo, in skildt alltid banks på som
 det mitte og nibe. Gjød in itkji

det var det hadde ja drolig folkshikke
 22) "Dis om mine var bare herre: kom
 inn". Var det slik om at di. ejene
 ikke vilde ha nokon inn og gjekk inn
 litt og tippeluddet den komand i litt
 skind og inn kinde på ordne opp
 litt inne. Han om kom inn skilde ha
 av og komidplagget og bli ståend
 and vand deri det hadt vant bodur
 oss

23) Sja omfor.

24) — " —"
 25) "Di pikka på inn et, eller helt
 Jan di tilbittis inn et" og
 Da di: "Du far gao å do siffje"

26) "Ja, det var nok gjort skilnad
 på folk. og her end uly kom det
 i det yste klyffe an på hva det
 det var med uly klyffe. men og
 men det var som din kom
 alle om ikke lite vilkamm gjort"

27) "Det var ikke nok skilnad på
 klinge inn det var inn framand, men
 så inn end de skikham var end
 det deis same; men klinge var aldri
 og piglids-sam"

28) "Folk om, og er oss gløge når det
 gjeld inn framand di ikke har det
 det. Di er i klyffe gløge til å danna
 inn det u fant eller "agnadmann"
 om kjen tilgædd, og du framand
 med omstikkas direktor. og det i myke
 og den framand, kjen inn i arbeidsmet.
 vakt og vakte di ejene å bære
 av inn et eller klyffe, inn di

ikke my noko imat at den fremmede stansen
is liti stund. Er det stund og ulykkelig er
ikke det bestande da skal alt med mig
og mig trygt hem settes og på kva
Også det skal mig. Er det in "ant"
om himm im mit ingen ting gjort, men
alle hilt siden på at den fremmede
helt har kom og sig ut og snart råd
er.

29) Når bedre gjeste kom ligende, var
det gjennem sagt når den gamle
helsing om på sig gjort. Det var
gjort de kom. Ell: Da på "nyggjeld"
me fikk sias dukkø"

30) Det var den gamle. Farnel og tirsind fikk
for meg. Ell: Ja" no mad de no no
mange fikk og meg (aok) og liva
in med alle sa"

3) Hadde in mot noko den det alltid
å seje fikk og farnel "tippi handi"
om det hiter Ell: den det "thre å
seje farnel. Og de mig tak kva end
gjorde i hande! im di den nitjant hat
den det og in liste mig for lenger tid,
var farnel helsing mig hælids-ten
og tione fall gjore da. Den det hiter
for siste gang di tak farnel (med
sykkelige til ind om om mig skal
hande) og om anskeden inde mig
hælidsam og avales og det siste di
om for di skildet om oppu ut mykje
at di måtte målar på hi side
av gani". Noko avbild hising i slike
høve kunne by ikke. Vra vakte di
and hand eller no takt høve list.

6877

min ordi var l   og stilt
 32) Ja, det var bare et myd, ei godmar
 kind kanstis lysse g  datter di inn
 ho lyse p   inn liten k  ge. Min aldri
 j  ke lysing   s var inn f  ll Melior.
 Det ho aldri var kaldt for ho skilt
 f   mine k  nne    la kj  slon r  de
 for mykje med seg.

33) Sp  r svarfor.

34) Skal inn like med utley sm  ber
    onari inn det var ho    lik med
    av sm  barni sine    k  nde
 ho like uttrykket "   gje m  nn"
 aldri   s.

35) P  r skiltten kj  nne    stige til
 f   k  nne

36) _____ " _____

37) _____ " _____

38) _____ " _____

39) Ja, det kunde m  r inn like med
 sm  barn    k  nde inn "lyte nasa"
 om det mitte

40) Det kunde k  nne om mest g  ge
 av k  sensfolk    andre k  nne    gode
 kj  ninger.

41) Ja, n  r inn like med k  nne    kind
 like k   k  nne mellom p  r-   
 langfinger         ge: ho f  ll   
    mist med n  se "di!"      
 like baktes st  tt inn sin egen h  nding
 mellom di   nne fingere      nne
 k  nne det    f  ll det til k  nne   
 k  nne    k  nne det hadde
 mist

42) Kj  nne stige til et stikt      s

5. Helsing, Fælter og Skjæder
Noi vore lilla millam vaksne i falks
nærmer, om de millam vaksne og
kom, naar det er kimminger eller pæder
aldri' samande. Helt millam fælder og bami

43) Dit ^{Stig} granfor
44) Dit uttrykket "li' lilla" når in
alle enna hadde. Det er som en sønn
ein lilla det når inkvar hadde gifta
sig og in en "li' lilla" med til alle
"lilla" med "mestest du" o. s. l.
"Haha" enno uttrykk som mit dikket
dette kimmer te ikke til. Det mit
og sagt "li' lilla" med legen, juli
o. s. l.

45) "Din er god job" eller "li' lilla" med
juli "gladlig job vart" og "brukt or
no mindre. Gode nyttas ~~og~~ "kubiskad
job og nyttas det se "kjendin lilla
"li' lilla" med "festil". "li' lilla" med
"sørgjente sørgjente" o. s. l. "li' lilla"
med "hølsing" "lilla" med "brure og
alle slik i det indelause. Nu var det
og in "munt" med "variantar"

46) "Din er god job" vart det aldri lilla mangt
ord: dei gav kvuande mest herre hundem;
men i handbrevet "Kinde" forlisa "nu in
det ord "Kinde" lilla "sam"; men alle vart
det gjem sagt "li' mi mid kjensle" "all
min "sam hog" o. s. l.

47) "ein gikk med den in skuld falks
og skult ham handi, og eig medkomand
fast - men ikke hardt - i det

48) "Din er god job" vart det var mest kjenslaren
som falks "likt" ut som det lilla. På
Kinde det "Kuba" sagt "alle ord og in

- er vildt nær ved vrede kirta stad på
 himet
- 49) Vansynd liss iig hittrykt med sit aksla-
 drag og iig kaldt "li"
- 50) Dit seje "li" tis alle die kjønne og
 De" liss handand. Utan og her die" liss
 vore lisska til alle sider og tis alle. Dit
 er først i die sist 40 ari De" i vore
 imfort. Men die han seje die" omi
 alle mindre hiehdssant. Dit kjøn en
 på somfallet. De" og Jer" ant aldri vritet
 på mine kaptar.
- 51) Die aldri han og ho ant vore lisska
 i tidje perrin imtal.

Dit er iig hking die for lisska nar
 die mitter på iig og alle hadde
 kjønne vrandre i bud og dit var:
 "Velkommen til" Den som først vleso
 og ditte og den andre vrandre: "Takk
 dig dit lisska"

Opdam 2/7 - 53.
 Sigmund Røis